

van alle volken voorstaat. Integendeel, wie ervoor ijvert is een hele of halve raddraaier.

Nu hebben wij nog niet gesproken over de economiese nood, die heerst onder het volk van Java, evenmin van de enorme winsten die gemaakt worden, en in Holland (of Zwitserland) worden verteerd. Het is de plicht van ieder Hollander hiervan af te weten, en goed te onthouden!

A A N V A L E N V E R W E E R .

In de "Izvestia" van 3 November heeft Ehrenburg zijn wal ging erover uitgesproken, voor mannen als André Gide, Duhamel, Roger Martin du Gard, e.a., welke bij de Negrin-regering hadden geprotesteerd tegen de vervolgingen van revolutionairen en in dit geval de P.O.U.M. militanten. Deze protest werd gezonden, terwijl Franco zijn terreur in Asturië pas begonnen was, vandaar de "verontwaardiging" van Ehrenburg!

In het Franse blad "La Flèche" geeft Andre Gide een antwoord op het bovenstaande aan Ilja Ehrenburg.

Na de vertaling van het artikel, waarin, Gide en anderen als bondgenoten van de Moren en de zwarthemden worden betiteld, geeft André Gide het volgende ter overweging:

"Ik weet dat ik de beledigingen verdien die mij toegestuurd werden van de fascistiese kampen. Doch deze, die mij toegedacht worden door de vrienden van mij van gisteren, zijn me eerst zeer pijnlijk geweest, maar ik ben er niet meer gevoelig voor, vanaf het oogenblik dat zij een zekere graad van orwaardigheid overtreffen.

Is het wel nodig hier te verklaren, dat zij mijne gevoelens niet zullen wijzigen en er niet zullen toekomen mij een vijand te maken, zelfs van hen die de beledigingen uiten!

In een tydperk van schrikbewind (hiermee bedoeld alle het regien van Stalin.Red. "Spartacus"), heeft men steeds het recht te veronderstellen dat deze beledigingen voortspruiten uit een zekere zucht naar zelfbehoud die hun alle waarde ontnemt!

Ehrenburg verwondert en verontwaardigt zich erover, mij niet te zien protesteren tegen de rechtsverkrachting, de misbruiken en de wreedheden van de "Marokanen" en meer in het bijzonder van deze uit het Franckamp!

't Is waar, hoe diep en bedroefd mijn verontwaardiging hier ook zy, alle beroep op Franco, komend van een uitgesproken tegenstander, lijkt mij vruchteloos.

Het onrecht, wanneer HIJ het bedrijft, versterkt mijn overtuiging, - ik lijd echter als het bedreven wordt AAN ONZE ZIJDE.

Mijn toewijding aan de anti-fascistiese zaak is te volledig opdat ik zonder droefheid alles zou kunnen verdragen, wat haar in mijn ogen kan bezoodelen. Prakties gezien zelfs, meen ik, dat zij zich de meeste schade aanricht door - zij het zelfs uit tydelijk opportunisme - methodes te gebruiken die wij juist bij het fascisme verafschuwen en waartegen wij niet zullen ophouden te protesteren!

Het "protest" waarop Ehrenburg zinspeelt, dat Duhamel, Mauriac, Roger Martin du Gard, Paul Rivet en ik gestuurd hebben aan de Republikeinse regering, ter gelegenheid van het proces dat aanvangt, haar vragend de rechten te eerbiedigen, toont de achting die wij haar willen blijven schenken. Persoonlijk zou ik er nooit aan gedacht hebben zulk een telegram aan Franco te sturen."

Tot zover Andre Gide's terechtzetting!

Wij voor ons weten dat vandaag de dag de meest zuivere opvattingen door de Stalinistiese persen zodanig verdraaid worden, dat zij de schijn moeten geven als zouden alle niet-Stalinisten handlangers van Franco zijn!

In dat opzicht hoeven de Stalinisten de Fascisten niets te verwijten!

.....

1500 stuks! verspreid in Taxi, Subscriptie, en
stempelbellen!

W. 97

EERDAAGS VERSCIJNT ONZE UITGAVE VAN DE BROCHURE VAN M. YVON, GETITELD:
"WAT ER VAN DE RUSSIESE REVOLUTIE GEWORDEN IS"?. Pagina's 58 en pr. 12ct.
Er is echter een beperkt aantal gemaakt dus zorg dat je erby bent!!!

SPARTACUS

UITGEGEVEN DOOR EEN WERKGROEP VAN REVOLUTIONAIRE ARBEIDERS I No: 27.

DE VOLKSFRONTBESCHAVING IN

FRANS - MAROKKO I I

De wereldoorlog heeft niet nagelaten, ook op de Marokkanen zyn invloed te doen gelden. Mier als in de rest van de wereld der koloniale volkeren heeft de geweldige stryd van 1914 en de volgende jaren een zware slag aan het prestige van de blanke overheersers toegebracht, waarvan de gevolgen zich alom reeds voelbaar hebben gemaakt, zonder nochtans in volle omvang afgemeten te kunnen worden!

Toen in 1912 het "beschaafde land van Europa", dat intussen op 26n gevangenis het opschrift "VRIJHEID, GELIJKHEID EN BROEDERSCHAP" vordraagt, om van anderen barbarismen niet te spreken, Marokko inpalmde, had het daarmee bedoelinge, die in niets verschilden, van de bedoelingen die beschaafde en onbeschaafde landen in dergelijke omstandigheden hebben. Wij kennen geen land, dat reden heeft om trots op zijn koloniale geschiedenis te zijn, en Frankrijk maakt op deze regel géén uitzondering!

Wy hebben er toen de Volksfrontregering nauwelyks aan het bewind was, reeds op gewezen, dat van haar zomin als van welke andere regering ook iets te verwachten viel voor de koloniale volkeren. De feiten hebben ons in het gelijk gesteld. De ondervindingen, opgedaan met de 2 Labour-regeringen in Engeland, zyn door de twee Franse Volksfrontregeringen volkomen bevestigd: een kapitalistiese en imperialistiese maatschappij kan slechts overeenkomstig kapitalistiese en imperialistiese beginselen geregeerd worden. Wat verandert, is de fraseologie! Aan een Volksfrontregering is dan ook de twyfelachtige eer te beurt gevallen de eerste regering te zyn waaronder in Marokko tydens een volksbeweging door de troepen op het volk geschoten is, zo als het ook onder een Volksfrontregering was, dat Meknès zyn watertoevoer voor een groot deel afgesneden zag. Ongetwijfeld waren de Marokkanen naiëf genoeg geloof te hechten aan de schoonschijnende beloften van politici, doch terzelfdertyd dat de fascist Franco aan de Spaanse marrokanen vryheid van drukpers toestond, werden in het anti-fascistiese Frans-Marokko 200 personen gearresteerd omdat zij voor dit recht agiteerden. Natuurlyk was dit zuiver opportunisme van Franco, en heeft hy intussen zijn houding wederom veranderd, doch vryheid van drukpers is tenslotte geen fascistiese, maar WEL een essentiële democratische eis! Het behoeft geen verwondering te wekken, dat er, naar Robert Louzon van de "Révolution Prolétarienne" mededeelt, tydens de regeringen Blum-Chautemps 2 maal zoveel doden gevallen zyn in Marokko als onder alle andere republikeinse regeringen samen! Want de Volksfrontbewegingen verwekken verlangens by de blanke en gekleurde onderdrukten die zy - al zouden zij het willen - niet kunnen vervullen zonder de grondslagen van kapitalisme en kolonialisme aan te tasten. Worden zy door de massaas aan hun woord gehouden, dan kan dit uiteindelijk slechts op een bloedige botsing uitlopen, zoals dat ook in Marokko het geval is geweest.

Hoe er met de belangen van de inboorlingen in Frans-Marokko omgesprongen wordt, blijkt uit het volgende relaas, dat wij uit de "Révolution Prolétarienne" ontleen!

Meknès is een stad van 60.000 inwoners. Deze inwoners kregen het water dat zy nodig hebben van de rivier Bou Fekrane. Eerst werd ten behoeve van de Europese stad, die tegenover die der inboorlingen was gehouwd, een deel van het water aan de bewoners van de laatste ontnomen. Later kregen zy dit water weer terug, doch toen moesten zij er voor gaan betalen - in stryd met het

gewoonterecht, volgens hetwelk dit water niet verkocht mag worden. Hoewel allerlei inbreuken op de rechten der inheemsen plaats hadden, bleef de situatie in grote lijnen hetzelfde tot 1937, toen één der bronnen van de Bou Fekrane geheel en de andere voor ongeveer $\frac{1}{4}$ tot publiek eigendom werden gemaakt. Meknés eeuwenlang bezit, werd aldus onteigend en de Franse Staat kon nu met de waterbronnen doen wat hy wilde - en deed dit dan ook.

20 Liter water per seconde werd aan de stad onttrokken ten behoeve van 4 Europese kolonisten, die ieder ongeveer 100 H.A. land bezaten, gelijkstaande met een hoeveelheid water die voor 10.000 inwoners nodig is. In de zomer ontstond dan ook watergebrek. De warmoezeniers van de buitenwijk Zeitoem waren er het ergste aan toe. Zij, die alleen van de verbouw van Groenten en fruit konden bestaan, zaten soms zelfs zonder drinkwater. Een verandering van deze toestand was voor hen een zaak van leven en dood!

Het ene respectvolle verzoek na het andere werd in de wind geslagen of beantwoord door minachting en bedreiging. Van Juni tot Juli volgen delegaties, terwijl ondekt wordt dat 2 andere Europese kolonisten zelf water aftappen. Het bestuur doet beloften, die tot niets leiden. 11 Augustus heeft er een bijeenkomst van het bestuur plaats, waarop besloten wordt, Meknés 38 Liter water per seconde te geven, waardoor het met het water van de Tagrabron 100 Liter water per seconde en per dag zal krygen, terwijl het, volgens de deskundige Chardeaux, minstens 200 liter nodig heeft. Eind Aug. is er een laagtepunt in de watertoevoer: in de Moskeën ontbreekt het water voor de afwassingen. Een steeds sterker wordende beweging onder het volk heeft tot resultaat, dat 1 September de Pasja en de chef van de openbare diensten beloven dat de eisen van Meknés ingewilligd zullen worden, en het water van de Bou Fekrane voor de stad zal blijven!

2 September verkeert echter de stad in staat van beleg. Waarom? Petities van de bevolking waren door het bestuur met provocaties beantwoord. Provocaties van de resident, die 2½ maand verzoekschriften van een stad van 60.000 inwoners onbeantwoord laat; van generaal Caillaud, die afgevaardigden brutaliseert en hen ter administratief-rechtelijke verantwoording roept, met het gevolg dat een algemene winkelsluiting aks protest plaats vindt. Provocaties van de Pasja, die een afgevaardigde met gevangenisstraf bedreigt, als hij voortgaat zich met de aangelegenheid van de watervoorziening te bemoeien. Van de chef van de publieke diensten die in Aug., toen een delegatie van 7 inwoners der stad en 23 inwoners van Zeitoem tegen de beslissing van de 38 Liter water kwam protesteren, slechts één gedelegeerde van de stad en drie van Zeitoem wilde ontvangen, en één van deze laatsten de deur uit liet gooien. Op 2 September 1937 was de stad vanaf 5 uur omringd door troepen, niettegenstaande de bijeenkomst van 1 September een volkomen rustig verloop had. Wat gebeurde er? Vijf notabelen van Meknés, die zich in het bijzonder voor de kwestie van het water geïnteresseerd hadden, werden voor de Pasja geleid, en in minder dan geen tyd, zonder dat zelfs een beschuldiging tegen hen was ingebracht, veroordeeld tot drie maanden gevangenisstraf.

Het doel was bereikt: spontane winkelsluiting, doch vreedzame protestbeweging. Een optocht vormt zich, die zich naar de Pasja begeeft. Op de markt gekomen, die - het is 9 uur in de morgen, - vol is met kooplieden, vrouwen en kinderen, wordt de optocht aangevallen door de légionairs, die op de vluchtende massa, die voornamelijk door een smal straatje een uitweg zoekt, schieten. En terwijl het de Marokkanen verboden wordt om hun doden en gewonden weg te halen, - om drie uur stierven er nog gewonden die geen enkele hulp hadden verkregen - bieden de Europese kolonisten aan de légionairs bier en limonade aan. Er waren minstens 13 doden, terwijl het aantal gewonden op 100 werd geschat. Waarschijnlijk is het aantal doden echter hoger, aangezien dagen erna nog steeds navraag naar vermisten werd gedaan.

Wat het water aangaat is er in beginsel niets veranderd. Meknés krijgt meer water - de hoeveelheid water die voor de kolonisten werd afgetapt is teruggebracht van 20 op 8 Liter, terwijl er voorts ook water van de Europese stad, welke over 400 Liter per dag en per inwoner beschikt, wordt aangevoerd. Beloften tot een betere watervoorziening werden gedaan. De vijf veroordeelden van 2 September blijven echter veroordeeld en in de gevangenis. Het van eeuwen her daterende recht van de inwoners van Meknés op hun rivier is niet erkend. Het bestuur behoudt zich het recht voor om met het water ervan te doen wat het wil.....

Meknés staat echter niet alleen. Van de in Maart 1937 verboden Marokkaanse Partij van Actie zijn honderden leden gearresteerd zonder dat tot nu

toe een bewijs van schuld aan het hun ten laste gelegde complot tegen de Staat is geleverd. Deze arrestaties houden verband met een in de zomer van 1937 ontstane beweging, die vrijheid van drukpers, van vereniging en vergadering, vrijheid van beweging, vrijheid en verbetering en uitbreiding van het onderwijs, verbetering van de rechtspraak, hervorming van de in nood verkerende handwerksnijverheid en grondvesting van een familie-bezit dat onvervreembaar en onaantastbaar zal zijn, enig mogelijke bescherming van de Fellah tegen alle soorten woekeraars.

De in het Frans verschijnende "Action Populaire" wordt in September, "Al Atlas", een publicatie in het Arabies in October verboden. In Khemisset wordt het houden van een Roomse processie toegestaan, niettegenstaande het verzet der Marokkanen, die hierin een uiting zagen van de beruchte politiek tot verrooiming der Berberstammen. Dit was des te erger, wijl terzelfder tyd aan de Ait Oubel het houden van een min of meer religieus feest verboden werd. In de moskee werd tegen deze Berger-politiek gepreekt, optochten werden gehouden en botsingen met het bestuur hadden plaats. By administrative maatregel (welk koloniaal volk lijdt niet onder hun dictatuur?) werden bekende leiders als Allal el Fassi, Ben Abdeljelil, Lyazidi en Mekhouar gearresteerd en verbannen. Tegelijkertijd werd aangekondigd, dat protesten streng zouden worden gestraft. Terecht spreekt Emile Dermenghem in het links-katholieke tydschrift "Esprit" van December 1937 van de onvermijdelijkheid van de verwachte (een verzachtend woord voor geprovoceerde) protesten, die hij als volgt beschrijft:

"Gedurende drie dagen sloten de handelaren in de steden en in meerdere kleine centra hun winkels, en hadden er manifestaties plaats overeenkomstig het volgende schema: bijeenkomst in de moskee, redevoering, bidden van het Latiifgebed, een litanie gericht tot Hem die verlichting geeft van de bezoeken, en die steeds in tyden van openbare rampen wordt gebezigd, optocht naar een andere moskee, nieuwe redevoeringen, nieuw Latiifgebed, afspraak voor bijeenkomst de volgende dag".

Er vallen doden en gewonden in Oudjda, Rabat, Salé, Fés, Casablanca en Port-Lyautey. Derhenghem constateert dat uit moreel oogpunt de gebeurtenissen te Fés van niet af te meten ernst zijn, en lange tyd in het Oosten tot leit-motief zullen dienen voor tegen Frankrijk gerichte klachten en propaganda!

In Fés hadden twee dagen achter elkander latifs plaats gehad, en de commandant van het gebied generaal Blanc liet de stad volkomen bezetten, hierbij gebruik makende van granaten, terwijl vliegtuigen zich boven de stad vertoonden. De hoogheilige moskee Qaraouyne wordt ontruimd; de soldaten ranselen de menigte, die door de enige vrije uitgang naar buiten komt af, 600 personen worden gearresteerd. Generaal Blanc verklaard dat de heilige stad Fés niet langer taboe is, generaal Nogués komt de troepen gelukwensen en zegt dat het pure welwillendheid was dat hij niet meer geweld heeft gebruikt: "wij waren tot alles bereid".....

Volgens door Dermenghem verschaft cyfers wordt er in Marokko 57 miljoen francs per jaar voor het onderwijs aan Europese kinderen en 20 miljoen francs voor hetzelfde doel ten behoeve van de inheemse muzelmanse kinderen uitgegeven. (De bevolking bedraagt 6 miljoen, waarvan 200.000 Europese kinderen en 150.000 inheemse joden.)

De belastingen worden voornamelijk door de Marokkanen opgebracht, en wel in het bijzonder door de armsten onder hen, de fellah's.

De fellah's zijn de grote slachtoffers van het koloniale regiem, dat hen in massa proletariseert. In 1927 zijn ten behoeve van openbare werken en van Europese kolonisten 9.029, in 1928 37.382, in 1929 65.041, in 1930 10.582 en in 1931 1.595 H.A. land onteigend; met als gevolg een ontstellende groei van het aantal bedelaars in de steden.

Wij zullen niet uitweiden over de afschuwelijke toestanden die in Zuid-Marokko door de hongersnood te voorschijn zijn geroepen. Momenteel worden 800.000 verhongerenden door de regering gesteund. Op destructieve wyze, zoals nu eenmaal vanzelfsprekend is in een destructief gericht maatschappij. Het zou inderdaad naif zijn om te geloven dat men in de koloniën verder zou gaan dan in het moederland en een constructieve oplossing zou geven aan de problemen waarvoor men staat. De oorzaken van de hongersnood in Zuid-Marokko - voortdurende droogte en veldwinning van de woestyn -

zouden kunnen worden opgeheven, als de krachten van de techniek gebruikt werden om het leven te dienen in plaats van de oogmerken van het kapitalisme!

Vanwege de regering zijn de Marokkanen zekere hervormingen toegezegd. Of men zich aan de toezegging zal houden moet worden afgewacht. Voorlopig blijven in elk geval de gevangenen gevangen, en de naar de onherbergzame oorden van het Atlas-gebergte verbannen verbannen!

De "Révolution Proletarienne" van 25 December 1937 meldt dat er een aantal personen naar onbekende plaatsen is gedeporteerd en dat zelfs de naaste familie-leden dezer gevangenen niet weten waar zij zijn, hetgeen (behalve in Rusland!) niet eens in fascistiese landen gebeurt. In Casablanca werden begin December drie, in Fé s twee personen gearresteerd wijs zij telegrammen ondertekend hadden waarin werd aangedrongen op een betere behandeling der politieke gevangenen.

De erbarmelijke houding van de partijen van het Volksfront bij dit alles is opvallend! Indien zij niet gezwegen hebben, zoals zij zwegen toen de "anti-fascistiese" regering van Frankrijk, de Spaanse vluchtelingen naar Spanje terugzond, hetgeen voor een aantal hunner een wisse dood betekende, was het om te insinueren, dat "de jongelieden die zo volhardend 'democratiese vrijheden' eisten, best verborgen vrienden van Franco of Mussolini konden zijn"!

Daar echter de rechtse parryen in de Marokkaanse beweging de hand van Moskou zagen, was het evenwicht weer hersteld.

En de waanzinnige wereld draait verder.

Persdienst der I.A.M.B.

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

H O N G E R I ! (door: Fr. van Leeuwen.)

De hele wereld draait om kopen en verkopen,
En gros, détail, zielen en mensenvlees.
Radio, rubber, kunstzij en benzine.....
Liefde en geluk zijn incurante fondsen.

I'n moeder verkocht vaak d'r hemd van d'r gat,
Als ze Vrijdags geen centen voor brood meer had.

Zeg, kameraad, heb je me zuster niet gekend?
Ze was de mooiste meid hier in de hele stad.
Ze hét d'r zelf verkocht aan een schatrijke vent.....
Ze dacht dat het geluk in zij's kouse zat.

Alles wat lang ge'taleerd of door vele handen is gegaan,
Wordt uitverkocht - voordelig opgeruimd.

Me zuster het der beste dagen lang gehad,
Das houdt ze uitverkoop, saison, exceptionele, likwidatie.....
Spotprijs, pak mee. Een lichaam en een ziel,
Geen geld! Genot en liefde, één rijksdaalder.....

En alle staan we, kooplui, op de markt,
En gros, détail, in liefde of benzine,
In kunstzij, rubber of mensenhart,
Om geld, of een hap eten te verdienen.
We dringen op, één bloedbeluste bend'.....
Vertrappen alles wat niet mee kan komen.....

Zeg maat, heb jij mijn zuster niet gekend?
Een knap stuk meid..... O, God..... O, Godverd.....

GELUK!

Daar het de gewoonte is, om bij de jaarswisseling geluk te wensen, wil ik niet achter blijven, omdat in het geluk van een ander ook het mijne besloten ligt. Waarom doe ik aan die gewoonte mee?? Ik hoor al zeggen: "Anders doe je het ook niet, en nu ineens wel; is er dan plotse-ling zoo'n verandering ingetreden, waardoor het geluk dichter onder ons bereik is gekomen?"

Neen, zo is het niet, want het is juist anders!

Men wenst elkaar geluk, omdat het zo hoort, men eet en drinkt erbij en wacht op 12 uur, en dan is er in elk huisgezin een prettige stemming; men is in een roes en vergeet daarbij alles! Maar de volgende dagen komt weer de ontgoocheling en men constateert dat de werkelijkheid zo geheel anders is.

En nu wil ik bij de aanbieding van mijn gelukwensen juist rekening houden met deze werkelijkheid. Bewust wil ik dus U aan deze roes onttrekken, door U erop te wyzen dat gij het geluk zelf moet veroveren!

Hiervoor en voor het behoud van Uw geluk is nodig dat gij Menselijk en Redelijk zijt IN AL UW HANDELINGEN. Blijft gij daarentegen ON-menselijk en ON-redelijkheid in toepassing brengen, dan zult ge spoediger dan gij wellicht denkt ten gronde gericht worden!

"Wat doe ik dan verkeerd?" zult gij U afvragen. "Ik werk toch, ontvang mijn loon en ga naar huis." De fout zit er hierin, dat ge U niet afvraagt, WAARVOOR ge werkt, WAARTOE en WAT! Deedt gij dit wel, dan zoude ge ras tot de ontdekking komen, dat ge door Uw werk Uw eigen ondergang aan het voorbereiden zijt. Ieder Uwer werkt voor de grote slokop: MILITARISME! Is dat geen vernietiging van ons allen zonder onderscheid?

Zijn de H.B.S.-jongens van gisteren niet de vliegeners van morgen, die in de bommenwerpers plaats nemen, om dat vuile werk te doen, dat we nu al op verschillende delen der aarde kunnen aanschouwen?

En de ambtenaren, hoog en laag, ook grotendeels door de HBS voortgebracht, zijn die het niet die dit bedrijf voorbereiden, organiseren en tolereren?

En de arbeiders der industrieën zijn het, die door hun werk dit alles mogelijk maken, omdat zij daarvoor een Judaspenning in ontvangst mogen nemen!!!

Dus dáárvoor werkt gij, dáárvoor hebt ge de 5-jarige HBS door-gelopen, om elkaar tenslotte uit te moorden!

Dáárvoor loopt men met strepen en sterren, hoge hoeden en geklede jassen. Dáárvoor moet men elkaar gelukkig nieuwjaar wensen in 1938.

Om dit nog langer te laten voortbestaan, vindt gij misschien mooi, maar geluk zie ik er niet in!

Als gij U dus bij deze gelegenheid afvraagt: "Waarvoor werk ik toch?", en ge leest deze simpele waarheid, dan zult ge tot de slotsom komen, dat in het komende jaar voor geen onzer geluk te vinden is!

Alléén als wij voor een meer MENSELIJKE en REDELIJKE samenleving werken gaan, waar haat verdwijnt en liefde ervoor in de plaats gezet wordt, dan kan er van werkelijk GELUK sprake zijn en dan is er blijvende vreugde in elk gezin.

MET DIT GESCHRIFT WENS IK U ALLEN

G E L U K !

H.W.Verkerk.

G E M E E N T E ! !

Ge kent allen wel dit woord, nietwaar ?

Maar kent ge ook de betekenis daarvan ? Neen ! Want indien ge die wel kent, dan zoudt ge U zuiverder rekenschap geven van alles wat er gebeurt in onze werkplaats als Gemeente-(Gemeenschaps-)Werkplaats.

Als ge in dienst van de Gemeente zijt, zijt ge in dienst van de Gemeenschap, hetgeen wil zeggen : in dienst van alle MENSEN, zonder onderscheid van rang of stand, binnen de grenzen van Amsterdam. In dienst der Gemeenschap hebt ge niet alleen te zorgen, dat de mensen de artikelen die wij verwerken, hygiënisch behandeld en in den best mogelijken toestand ontvangen, doch ook dat inderdaad

A L L E M E N S E N ONZE PRODUCTEN ONTVANGEN ! ! !

De hygiënische behandeling, daar zijt ge al aan toe, maar van de DISTRIBUTIE onzer artikelen onder ALLE MENSEN, daar hebt ge nog geen kaas van gegeten !

Ge hebt blijkbaar nog nooit voldoende doorgedacht over de vraag, hoe het komt dat wij aan den eennen kant zo weinig te doen hebben, terwijl aan den anderen kant een groot gedeelte der bevolking behoefte heeft aan de artikelen die wij (zouden kunnen) verwerken, waardoor wij de bevolking ten gronde richten. Hierdoor is het bewijs geleverd dat wij niet meer in dienst van de Gemeenschap werken, maar dat het Gemeente-bedrijf een particulier bedrijf is, waar ieder die de macht heeft, zyn deel naar zich toe haalt, en wel zoveel, dat er voor de Gemeenschap niets meer overblijft !

Ziedaar de oorzaak van o n s a l l e r ondergang, T E N Z Y ge als Gemeenschaps-Werkman, hoog(?) of laag(?), tot het besluit komt, het bedrijf weer aan de Gemeenschap te brengen, door den particulier, die naar zich toe wil halen, u i t t e s c h a k e l e n !

Het lijkt een hele toer, maar voor Mensen met karakter en goede wil, gedragen door den geest des tyds, die er rijp voor gemaakt is, is het slechts een sprong, een sprong naar het geluk, naar vrijheid en welvaart voor allen.

Dus opvoeren van de productie, is de eerste eis die wij als Gemeenschaps Werkers ons moeten stellen, opdat wij aan ieder kunnen geven wat hem toekomt (eten). Er mag dus geen spraken meer zijn van vernietiging of inkrimping van het bedrijf, maar er moet een H A L T ! worden toegeroepen aan hen, die het gemeente-bedrijf zijn huidige vorm van particulier-bedrijf hebben gegeven, waardoor de particulier gelegenheid heeft gekregen, het zijne te doen (halen) en waardoor wij als Gemeenschaps-Mensen niets meer krijgen, niets zelfs van de producten die wij dagelijks verwerken !

Zo is het natuurlijk niet alleen bij ons, maar zo is het in ALLE gemeentebedrijven, en daarom zal in al die bedrijven eenzelfde HALT! moeten weerklinken !

Hoos op den schrijver van dit artikel ? Best ! Maar de goeden gaan toch door en nemen het goede over. Laten wij met elkaar verder bespreken, wat er gedaan moet worden. Hoog (?) en laag (?) heeft er belang bij, want zij lopen allen langs de straat, in plaats van zich te bevinden in de bedrijven, waarin zij behoren.

Ook gij hogeren(?) kunt, als ge het goede niet wilt, nog een plaats verkiezen in de kazerne als officier en de lageren(?) als soldaat, om elkaar te vermoorden voor het heil van particulier, gemeente, bankiers !

OVERDENK BIJTYDS WAT IK SCHRIJF ; BLIJF NIET OVERSCHILLIG ! !

Ik sta niet in dienst van een party (klik), maar ik sta in dienst van U allen (MENSEN) en met MENSEN wil ik een nieuwe tyd inluiden, en laat de PARTICULIER HET MAAR WETEN; DAN KAN HIJ ZICH VOORBEREIDEN ! !

Dringend verzoek: DOORGEVEN S.V.P.

H. W. Verkerk.